

21

Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
Nr. 53
(CCIL)
Marți,
19
februarie
1991
3 lei

CUGETUL ZILEI

„Suntem țărani, curată socoteală și țărănește ar fi trebuit să gospodărim. Țăranul orcât sau la rărunchi ar avea, bani n'are și statul modern are nevoie de bani. Un pas pe care-l face deputatul în cameră, o prostie care o zice, costă pe țăran bani și banul e muncă...”

Mihai EMINESCU

DIN SUMAR:

- Măria Sa Țăranul Pag. 2
- Protestul Forumului Democratic Antitotalitar din România Pag. 3
- Greva ceferiștilor continuă Pag. 4

Ales într-un loc nou creat, și dorind totuși să mă conformez uzului academic de-a elogia pe un înaintaș, mă văd silit să mă prezint ca unul de-afară, cu strămoșul meu și al unora dintre dumneavoaștră, într-un sens mai larg strămoșul tuturor: țăranul român...

Mă simt destul de jenat că viu în fața dumneavoastră să laud tocmai pe cel mai umil român, și îmi dau seama că fapta aceasta nu e prea abilă. Când vorbești despre un om mare sau despre reprezentanți unei clase puternice, ai certitudinea că orice vei spune, nu va părea nimănui prea mult, și nici o laudă prea exagerată. Înaintașul cu care îndrăznesc eu să mă înfățișez, e sărac și slab. Așa a fost totdeauna și așa va fi, probabil, totdeauna. Munca și suferințele lui hrănesc și îmbogățesc pe asupritorii lui. El e destinat să rămână veșnic gol.

Lauda aceasta totuși nu vrea nici să înalțe, nici să dărime și nici măcar să dovedească nimic, ci doar să mărturisească o credință, și solidaritatea mea continuă cu inima celor mulți care au avut parte tot de ocări și proboziri, și prea arar de vorbe bune...

În viața atitor națiuni, țărâtimea a putut avea, și a avut, un rol secundar, șters; pentru noi însă e izvorul românismului pur și etern. La noi, singura realitate permanentă, inalterabilă, a fost și a rămas țăranul. Atât de mult că, de fapt, țăranul român nici nu e țăran ca la alte popoare. Cuvântul însuși e de origine urbană, cel puțin în semnificația actuală. Țăranul nu-și zice niciodată țăran. Doar în vremile mai noi și sub influențe politice a pătruns și la țară cuvântul, spre a indica pe omul de la sat în contrast cu cel de la oraș. Țăranii însă numesc pe țărani, simplu, oameni. De fapt țăranul n-are nume pentru că nu e nici clasă, nici breaslă, nici funcție, ci poporul însuși — omul român. Pentru toată lumea, țăran e sinonim cu român, pe cînd orășeanu ba, în general dimpotrivă, mai cu seamă în ochii țăranului. Țăranul a rămas român și sub barbarii cei vechi și sub cotropitorii ceilalți; în schimb orășenii s-au

cam arătat turci cu turcii, greci cu fanarioții, ruși cu muscalii, nemți cu austrieții, pînă să devină români sută la sută, sub români.

LIVIU REBREANU
(Discurs de recepție rostit la Academia Română în 29. V. 1940)

Nevoia de țărani

Țăranii au asigurat fundamentul social și economic al poporului nostru timp de două milenii. Numele lor este acela de om al țării ca și la ceilalți neolatini (țăran, țară în română; paysan, pays în franceză etc.) dar în românește țară este țară, deci pământ utilizat agricol. Ei sînt cei care asigură continuitatea poporului român, ei sînt cei care ne-au transmis limba. Limba românească este o limbă țărănească. Ei furnizează contigentele majoritare ale armatelor care sub conducerea voievozilor au păstrat neatinerea țării, iar cînd n-a mai fost posibil au salvat ființa de stat. Istoria noastră este plină de documente care arată încălcări ale drepturilor țărănești sau chiar restabiliri ale lor. Expresia „ai carte, ai parte” se referă la existența unor acte pe proprietate.

În Moldova țăranii liberi se numeau razeși (din ungurește rezses) semn că termenul se impune în circulație după descălecarea maramureșeană. În Transilvania se numesc cnezi (din slavonă) — dovadă a continuității de locuire între invazia slavilor și cea a maghiarilor. În Țara Românească se numeau moșneni (moș, cuvînt din fondul dacic) deci cu titluri de proprietate anterioare statului medieval. Țăranii neliberi, serbi sau iobagi în Transilvania poartă, la sud și est de Carpați, numele de rumâni; argument pentru originea străină a boierimii (boier este cuvînt de origine slavonă) sau vecini (argument pentru continuitatea așezărilor romane vicus cu locuitori: vicini).

În Țara Românească instituția șerbiei este abrogată în 1746, în Moldova în 1749, în Banat în 1853, iar în Transilvania în 1854.

Sistemul de relații agricole și de proprietate funciară medievale sînt înlocuite. În Transilvania ele au provocat trei răscoale majore: 1437, 1517 și 1784. În Principate rezistența țărănească a constat în bejenie, în fuga de pe moșii. Secolul al XIX-lea aduce prima încercare de reglementare a problemei țărănești, prin Legea rurală din 1864, dar sărăcia gospodăriei țărănești n-a fost anulată căci în anii '80 se produc tulburări în mai multe județe (cea mai răsunătoare a fost la Măcăi — Argeș). Asprimea învoielilor agricole, cu deosebire pe moșiile arendate, va aprinde, la Flămînzii — Botoșani, vîlvătaia răscoalei din 1907. După o jumătate de veac țăranii din Flămînzii se vor mai răscula și vor mai ucide dar de data asta nu vechili și arendași, ci slugi ale unei ideologii care rezervase țăranilor condiția de sclavi. Comunismul a declarat cel mai crîncen război țărănimii, categorie socială legată de proprietate prin fire mai puternice decît cele juridice. Deposedind țăranii de pămînt, bătîndu-i în beciurile securității, înfundînd pușcăriile cu ei, forțîndu-i să muncească pămîntul unui blestemat Canal, sau ca robi, propriul lor pămînt, comunismul și-a arătat fața lui inumană și antiromânească. Distrugerea, ruina țăranului român este un act de genocid. Ura față de proprietatea țărănească, revărsată dintr-o ideologie, născută în căpătîni de aiurea, a atentat la ființa neamului nostru și a reușit să răpună ființa unui popor harnic și ordonat, poporul săsesc. Astăzi se încearcă o reparație. Cui să-i mai fie făcută această reparație? Sașii și țăranii sînt tot mai puțini și tot mai apăsați de sărăcia casei fără boi la jug. Nevoia de țărani este nevoia de istorie.

Ion UNGUREANU

ION

purta opinci și-l chema Ion...
și cunoscut-a truda, birul ucigaș și hula...

dar ziua lui Ion nu e trecută încă...
le va ști el toate astea într-o zi...
atunci, cu vrerea, cu puterea și credința lui adîncă,
patria și-o va schima din temelii...

Aron COTRUȘ

(rev. Ardealul Tânăr nr. 5—6/1930)

Dan Ioan Bogdan: Ce drepturi au țăranii prin noua legislație?

Gliger Ciorte: Au dreptul la reconstituirea proprietății asupra pământului lor deținut de cooperativă, indiferent că rămân în acestea, se asociază sau ies din ele. Nici nu mai putem vorbi de C.A.P., trebuie schimbat o dată pentru totdeauna. Oamenii au o teamă numai când aud cuvântul acesta. Țăranul nostru a fost tracasat tot timpul și există teama că nu are cum lucra pământul, de aceea spun că rămân în asociație. Rămân în asociație după ce ți se dă „țidula” că ești din nou proprietarul pământului tău.

Ion Ungureanu: Ca să ai cu ce te asocia.

G.C.: Dacă vrei să te asociezi bine, dacă nu nu. Necazul mare este că industria nu a ajutat agricultura și nu o prea ajută. Un tractor 300 de mii lei de la 90 de mii lei!

D.I.B.: Direcția Agricolă va acorda asistență tehnică și în cazul privatizării?

G.C.: Sintem obligați, altfel nu avem nici un rost. În zona necooperativizată dorim să facem cantoane agricole, sămînța o vom duce noi. Între inginer și țăran trebuie să fie o perfectă cooperare. Nu mai dictează inginerul și țăranul execută. Inginerul asigură asistență prin sămînță de calitate, substanțe de tratat, îngrășăminte, tehnologie, cunoștințe.

Protecția plantelor și direcțiile agricole în toată lumea sînt subvenționate de stat. Ajutorul nostru trebuie să fie cu adevărat ajutor și nu piedică.

D.I.B.: Nu toți specialiștii sînt la fel de buni. Cum veți proceda?

G.C.: VOR TREBUI SĂ SE TREZEASCĂ, cei care iubesc pământul și țăranul să facă agricultură, ceilalți își pot găsi de lucru în pedologie, cadastru, organizarea teritoriului. Vor fi multe vânzări și cumpărări de pămînturi. Cei care au investit bani în achiziționarea de pămînt dar nu le place agricultura, îl pot închiria celor interesați: inginer, tehnician, țăran. Trebuie să avem o deosebită grijă și de acest aspect.

D.I.B.: S-a întîrziat mult apariția Legii funciare, credeți că există posibilitatea unui import de model?

G.C.: În elaborarea proiectelor succesive au existat legături cu ministerele de resort din Franța și Germania, în nici un caz cu U.R.S.S.

Este trist că noi nu am luat în considerație că alții, cu ani în urmă, au elaborat Legea din 22 martie 1937, privitoare la organizarea și încurajarea agriculturii. Surprinzător ni se pare faptul că este mai bună decît toate modelele pe care le-am dat noi pînă acum. Actuala lege funciară este o lege a împărțirii pămîntului, prea puțin are alte capitole.

Occidentalii au rezultate deosebite pentru că au o legislație bine pusă la punct.

I.U.: În unele zone s-au luat pămînturile de bună calitate de la țăranii și C.A.P.-uri și au fost trecute la I.A.S.-uri. Cum se va proceda acum?

G.C.: I.A.S.-urile au luat ființă pe terenurile expropriate din marile proprietăți și ulterior prin reorganizarea teritoriului cooperativelor agricole și proprietarilor individuali. Pămîntul cel mai bun în mod dirijat a fost trecut la I.A.S.-uri.

AVEM SPERANȚA CĂ VOM RESTITUI ȚĂRANILOR PĂMÎNTUL, inclusiv de la fermele de stat. Nici nu ne putem gândi să facem altfel. Îi dai curaj omului și în felul acesta crezi țăranii. Din I.A.S.-uri vor trebui realizate modele așa cum nu au fost pînă acum datorită organizării

drept bun. Oficiul de cadastru l-a înregistrat drept arabil imediat și așa a rămas. Cred că aceste suprafețe pot fi apreciate cam la 10 la sută din total. Alte categorii improprie sînt alunecările de teren și erodările. Acestea le-am dat Ocolului Silvic pentru împăduriri. Este vorba de aproximativ 300 de hectare care au fost date Ocolului Silvic în anul anterior. Pe lângă acestea mai sînt aproximativ 2000 hectare inutilizabile agricole.

D.I.B.: Credeți că ar trebui să se producă o schimbare de mentalitate la cei care lucrează în agricultură?

I.U.: Cît reprezintă în posesie particulară vitele de lapte?

G.C.: O mare parte din vacile din total bovine și din vacile de lapte au fost luate de țăranii și nu au făcut rău. Unde le-au luat cu înțelepciune și la timp și n-au luat vaca de la C.A.P. cu 5000 lei pentru a o vinde în tîrg cu 15000 lei, ăia n-au făcut nimic, iar cei care le-au luat cu drag, au crescut și producția de lapte, dar nu toți au raportat. Atunci, s-ar putea ca eu să mă înșel asupra cîtorva cifre pe care vi le-am dat, pentru că nu le-am verificat și nici nu o vom face.

două sau trei magazine închiriate, putea lua un grajd de vaci, ba putea lua o fermă chiar. Trebuie să găsim omul cărui să-i fie drag să-și bage banii în agricultură.

D.I.B.: Există situații în care lumea nu a înțeles că baza materială trebuie modernizată și au trecut chiar la distrugerea ei. Au fost distruse grajduri, saivane, instalații. Cred că aceasta este o mare problemă cu care vă confrunțați.

G.C.: S-a întîmplat acolo unde oamenii au fost rău intenționați și unde au crezut că la două zile după revoluție se pot îmbogăți și pot duce totul acasă. Cei care au făcut-o nu sînt agricultori, ci bișnițari. Unde oamenii au fost gospodari și înțelepți chiar dacă și-au împărțit animalele și-au dat producția pentru cei de la oraș. Acolo unde fosta conducere a C.A.P.-ului a fost cinstită nu s-au prea aruncat pe ei cetățenii comunei, decît pe cei care au fost foarte răutacioși. Avem necazuri acolo unde această conducere nu a fost cinstită.

D.I.B.: Ce legi vin în ajutorul țăranului?

G.C.: Este pregătită legea privitoare la factorul de risc și modul de constituire a fondului special de asigurare în agricultură, legea organizării exploatațiilor agricole și legea importului în agricultură. Există ideea ca pe 5 ani să nu se perceapă impozitul pe agricultură. Sînt culturi propuse de lege, pentru ca deocamdată să nu se perceapă impozit. Sfecla de zahăr, tutunul, floarea soarelui, de care avem mare nevoie acum.

I.U.: Țăranul are posibilitatea să facă o cultură forestieră?

G.C.: Noi trebuie să-i dăm posibilitatea țăranului să facă ce-i este drag. Deci și cultură forestieră și să nu mai fim absurzi să nu-i permitem trecerea de la o folosință la alta. Dar dacă i-am spus aici cîștigi, să cîștigi, altfel ducem agricultura de ripă.

La o suprafață de 10 ha ca să dotezi o gospodărie țărănească ai nevoie de 1,5 milioane lei investiții. Acum țăranii nu au acești bani. Dacă nu obțin bani într-un an, doi, atunci le vor trebui 20 de ani ca să se pună pe picioare. Dacă o să aibă impozit pe pămînt și pe venit, nu o să aibă niciodată o gospodărie ca lumea.

Toată lumea ar trebui să înțeleagă că țăranul trebuie ocrotit și ajutat, pentru că ajutînd țăranul ne ajutam pe noi.

Pagină realizată de
Ion UNGUREANU și
Dan Ioan BOGDAN

Măria Sa Țăranul

— interviu realizat cu dl. ing. GLIGOR CIORTEA, Direcția generală pentru agricultură și alimentație SIBIU —

rii și sistemelor de mașini. Țăranul trebuie să primească sămînță de calitate din aceste unități. Dacă vom ajunge la concluzia că producția la țăran este mai bună decît la I.A.S.-uri, atunci le vom desființa și pe acestea.

I.U.: Cum vor fi organizate acum? Regii autonome sau societăți comerciale?

G.C.: Societăți comerciale pe acțiuni. Statul va trebui să subvenționeze produsul. De exemplu, unele, cum ar fi tomatele, salata, spanacul, varza, sînt rentabile ca trufandale. După ce aplicăm legea funciară, trebuie să rezolvăm problema aprovizionării. Județul Sibiu are 120 000 ha arabil și 500 000 de locuitori. Timișul are 600 000 de locuitori și 580 000 ha arabil. Noi trăim trei luni de zile cu grîul ce-l producem.

Din motive subiective și interese particulare, Sibiu nu a reușit să mîncească numai pîine de casă. O să vă dau la timpul potrivit aceste motive. Necesarul în municipiul Sibiu este de 60 tone pîine și numai „Manutanța” produce 42 de tone. Pînă la tăierea porcilor se consumă 95 de tone, după, doar 60 tone, căci nu mai este folosită în furajare.

Dacă pe lingă „Manutanța” ar funcționa cum trebuie și brutăriile de pe Măgheranu, Aurarilor etc. nu am avea decît pîine de casă.

Țării noastre îi trebuie țăranii și lor li se cuvine pămîntul.

ȚĂRANII N-AU CERUT MĂRIREA SALARIILOR, un singur lucru au cerut „pe noi lăsați-ne în pace, să ne vedem de pămînt!”. Pămîntul își merită țăranul. Asta nu înseamnă că să scoți din fabrică, de la „Independența” din 6000 de salariați, 3000, numai ca să scapi de ei și să-i trimiți în agricultură. Nu știu să lucreze pămîntul și va fi vai de noi.

I.U.: Cît la sută din suprafața înregistrată ca fiind agricolă este inutilizabilă și degradată?

G.C.: Teoretic terenul arabil al județului este de 130 000 ha. An de an trebuia să crească în mod artificial suprafața. S-au destelenit pășuni, fiște și de dragul de a-și lua cineva salariul, l-a raportat

G.C.: Schimbarea mentalității o faci în primul rînd elaborînd niște legi care să-l încurajeze pe producătorul din agricultură. De exemplu, județul Sibiu, asigurînd o rotație de 6 ani indiferent în ce sistem de organizare, poate cultiva aproximativ 2500 ha cu sfeclă de zahăr. Dar în condițiile în care anul trecut de la 8,5 kg de zahăr cît primea producătorul înainte de '89, A VENIT UN IDIOT CU PROPUNEREA, să dăm numai 4 kg și automat din 2500 de hectare s-au însumat numai 1400 ha. M-am alarmat și m-am dus la faimosul ministru-academician Ștefan și i-am spus: Nu mai seamănă nimeni că nu are de ce, țăranul va zice: „Nici nu ne-a dat cît ne-a dat ălalalt!”. Am reușit să ridic cota pînă la 6,5 kg de zahăr la 100 kg de sfeclă predată. Producția județului Sibiu a fost prelucrată la Luduș, fabrica cu cel mai bun randament la extracție din țară. Județul nostru a avut zahăr.

D.I.B.: Credeți că s-ar putea găsi niște soluții pentru sectorul zootehnic?

G.C.: Ar putea cineva să mă acuze că, DORESC ÎN MOD EXCESIV SĂ SE PRIVATIZEZE AGRICULTURA. Primul exemplu în susținerea ideii de privatizare este producția de lapte, care a crescut pe total județ cu 8 la sută în anul acesta față de anul trecut și acum 2 ani. Producția la I.A.S. este cu 8—10 la sută mai mică. La C.A.P. cu aproape 50 la sută mai mică. Ce mă încurajează să cred că particularul va da rezultate, este că la gospodăriile populației a crescut producția și au reușit să echilibreze producția de lapte pe județ și să o depășească cu 8 la sută.

Va veni omul singur în momentul în care îl ajută prin lege cu furaje și multe alte drepturi.

În 1990 la 1 ianuarie, efectivul total de bovine era de 121 000 din care gospodăriile populației aveau 24 000. După un an, gospodăriile populației au cu 3700 mai mult. La vaci și juninci, (juninca este vitea montată), raportările nu s-au făcut de către fiecare gospodărie individuală și datorită faptului că secretarii și agenții agricoli din comune nu au avut suficientă abilitate să discute cu omul care era învățat că dacă te duci să-l întreb: „Ți-a fătat vaca?” se teme că-l obligi să facă un contract pe vițel.

Trebuie în primul și în primul rînd SĂ-I DĂM ÎNCREDERE OMULUI, CĂ DACA NU NE-AM DUS DRACULUI, că ceea ce vorbim și facem.

De aici vine un minus pe total județ la 1 ianuarie 1991, de 29 000 bovine. Cu toate acestea, a crescut producția de lapte. Județul Sibiu ar avea nevoie de aproximativ 600 000 hl lapte pe an.

I.U.: Cît produce în momentul de față?

G.C.: În jur de 400 000 hl.

I.U.: Este una din cele mai bune situații din țară?

G.C.: Nu. Nu este una din cele mai bune. Rezultate bune sînt doar în sectorul particular, unde a crescut cu 6486 hl.

Vroiam să vă mai spun ce îmi scrie un coleg din Germania că face: „Noi modernizăm fermele făcute de comuniști”. Deci nu ar fi fost rău să modernizăm și noi fermele existente chiar să le dăm în totalitate unuia, care așa cum poate da 9 milioane pe an pe

INFORMARE

asupra stadiului și modului de punere în aplicare a dispozițiilor din Legea fondului funciar în județul Sibiu. Pregătirea campaniei de primăvară.

terenurilor, emiterea titlurilor de proprietate și punerea în posesie a proprietarilor.

În această idee, în zilele de 7-8 februarie am organizat o întâlnire cu toți specialiștii agronomi și mecanici din unitățile agricole I.A.S. și C.A.P., precum și din S.M.A.-uri, unde s-a dezbătut pe larg acest regulament, lămurindu-se o serie de probleme și punându-se de acord asupra modului în care trebuie să acționăm.

La nivelul Direcției Generale pentru Agricultură și Alimentație, este organizată o comisie formată din juriști și specialiști, care are menirea de a colabora cu publicul larg, atunci când acesta dorește să solicite lămuriri cu privire la aplicarea legii fondului funciar.

Pământul încă nu este în posesia țăranilor, discuțiile la țară se întind, iar peste două săptămâni pământul cere ca sămînța să-i fie dată.

Fără a avea sarcină de plan, de la nivelul Ministerului Agriculturii și Alimentației, privind structura de culturi pe anul 1991, fără a impune de la nivelul Prefecturii sau al D.G.A.A., acest lucru, urmare posibilităților de cultură ale județului Sibiu, care ar putea fi respectate și în condițiile de împărțire totală

a pământului, în această primăvară avem asigurată sămînța pentru următoarele culturi:

— orzoaică de primăvară — 659 tone pentru 3 100 hectare;

— ovăz — 383 tone pentru 2 550 hectare;

— porumb boabe — 504 tone pentru 21 600 hectare;

— sfeclă furajeră — 24 tone pentru 1 000 hectare;

— grâu de primăvară — 180 tone pentru 800 hectare;

— cartofi — 12 000 tone pentru 2 600 hectare;

— în pentru fibră — 360 tone pentru 2 000 hectare.

Sămînța se repartizează pentru toate sectoarele de activitate, inclusiv cel privat, prin D.G.A.A., pe bază de comandă prin cooperarea de consum și cu viza inginerului agronom de zonă, precum și se însămințează acele suprafețe pentru care se solicită cantitatea de sămînță respectivă. Întreaga cantitate de sămînță se livrează condiționată și tratată.

Mai sînt de executat 22 843 hectare de ogoare, acțiune care nu a fost încheiată în toam-

na anului 1990, ca urmare a faptului că nu au fost condiții de plată la multe din unitățile din județ.

S.M.A.-urile s-au organizat sub forma societăților pe acțiuni, care vor lucra în continuare pe bază de contracte, cu toți aceia care doresc să execute lucrări mecanizate.

Avem oferte de la combinatele de îngrășăminte chimice pentru livrare de azot, fosfor, potasiu și amendamente, dar nu avem comenzi din județ, ca urmare a faptului că prețurile au crescut foarte mult. Ca atare, deocamdată sîntem nevoiți să nu întreprindem nimic în această direcție.

**Direcția Generală pentru
Agricultură și Alimentație
a județului Sibiu**

„Întii și întii, pământul se va da celor care au avut și moștenitorilor legali“

— interviu cu dl. prefect NICOLAE NAN —

R.: Cum se va implica Prefectura în aplicarea „Legii fondului funciar“? Ce s-a făcut pînă acum?

Dl. Nan: Sarcina Prefecturii e de a pregăti condițiile organizatorice necesare aplicării legii. Noi am transmis tuturor primăriilor din județ o circulară în care le-am cerut să facă o evidență clară asupra situației pămînturilor și moștenitorilor.

R.: Cînd s-a făcut asta?

N.N.: De o lună și jumătate. În plus, ne-am gîndit să pregătim condițiile necesare pentru inventarierea bunurilor și pămînturilor. Am cerut pătrunerea de hărți, documente agricole, documente de evidență funciară etc.

R.: De ce?

N.N.: Întii și întii pămînturile se vor da celor care au avut și moștenitorilor legali. Punctul meu personal de vedere e de a împărți pămîn-

tul în primul rînd celor care l-au avut... pe cît e posibil.

R.: Ce înseamnă asta?

N.N.: S-ar putea ca pe respectivul pămînt să se fi construit ceva.

R.: Dar cine va decide asupra acestor probleme?

N.N.: Comisiile agricole.

R.: Cît apreciați că vor rezolva aceste comisii?

N.N.: 80-90 la sută din cazuri, restul se va negocia. Oamenii sînt suspicioși.

R.: Dacă cetățeanul nu e de acord cu concluziile și deciziile comisiilor, ce poate face?

N.N.: Comisiile Agricole locale, vor hotărî cu unanimitate de voturi împărțirea pămînturilor.

Dacă omul nu e de acord cu deciziile Comisiei Agricole Locale, se poate adresa Comisiei Agricole Județene. Dacă nu este de acord nici cu aceasta, se poate adresa Judecătoria.

R.: În ce stadiu vă aflați în acest moment?

N.N.: Eu zic că sîntem cei mai avansați din țară. Așteptăm ca legea să apară, pentru a putea demara comisiile.

R.: Cînd își vor începe lucrările și cînd apreciați că și le vor încheia?

N.N.: Or să înceapă probabil săptămîna viitoare, și în mare, vor încheia în două luni. Principalii factori de acțiune sînt primarul, secretarul primăriei și agentul agricol.

R.: Care va fi modalitatea efectivă de lucru?

N.N.: Eu nu aș vrea să se treacă prima dată la împărțirea pămînturilor, ci la aceea a bunurilor, în funcție de evaluările comisiilor agricole. Acestea vor decide.

Lucian FILIP

Timp de peste un an de zile, mult așteptata Lege a fondului funciar a fost dezbătută de organele însărcinate cu aceasta, fapt care a generat o serie de discuții, păreri, acte necugetate, abuzuri, în general acțiuni cu efect negativ asupra stării de spirit a comunității satelor.

Pentru a putea fi pregătiți atunci cînd acțiunile legii vor fi puse în valoare, am organizat o serie de activități care să ne permită o operativitate mai mare.

Astfel, în luna decembrie a anului 1990, am avut o întâlnire la D.G.A.A. cu specialiștii din fostele unități C.A.P. și cele care au mai rămas, unde ne-am informat reciproc asupra situației existente în toate zonele județului și am stabilit împreună că este cazul să se demareze acțiunile pentru aplicarea Legii fondului funciar în județul Sibiu.

La nivelul unităților s-au întocmit tabele care au inclus toți cetățenii care au deținut pămînt, animale și alte bunuri fixe, pe care le-au introdus în C.A.P. pe baza registrelor agricole, de cadastru sau cereri.

În data de 11 ianuarie 1991, Prefectura județului Sibiu a transmis primarilor modul în care se va lucra pentru ca toți cei în drept să fie incluși în tabele de acordare a terenului.

De mare importanță în această etapă, este modul și seriozitatea cu care se va aplica regulamentul privind organizarea și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra

Pentru a putea clarifica pe mai departe, cine fură și dacă fură, cine face și dacă face abuzuri în C.A.P., cred că este binevenită o prezentare succintă a situației economice a acestuia. La sfîrșitul anului 1989, C.A.P.-ul a avut pierderi în valoare de aproximativ 1 300 mii lei și credite „neiertate” în valoare de 2 800 mii lei. Această situație nu a fost singulară, reflectînd starea de fapt a C.A.P.-urilor la nivel național. C.A.P. Marpod mai are credite pe termen lung neacoperite în valoare de 360 mii lei. La bilanțul anual efectuat la 31 decembrie 1990, beneficiile erau de 498 mii lei, iar în prezent contul în bancă se prezintă astfel: 433 mii lei în contul de producție și 670 mii lei în contul de investiții provenit din vânzarea animalelor adulte și a pieilor acestora. Deci, se poate și așa. Ca atare, zvonurile că C.A.P.-ul are pierderi de 4 milioane și că membrii cooperatori trebuie să-și vîndă casele pentru a achita datoriile acestuia, sînt lipsite de temei. Cum s-a ajuns la acest beneficiu la sfîrșitul anului 1990? Desigur că nu prin furt și nici cu scamatorii.

L-am contactat pe dl. Dotcoș, președintele C.A.P.-ului pentru a răspunde acuzațiilor care sînt aduse de către primarul comunei, dl. Dicu!

ANIMALELE. Diferența de animale din patrimoniul C.A.P.-ului între perioada de început și sfîrșit a anului 1990 este din vânzări către Industria Cărnii, populație, Asociația Economică Intercooperatistă (Ex.: A.E.I. Veștem) și mortalități. Toate vânzările către populație s-au făcut cu prioritate membrilor C.A.P. și în baza unei chitanțe. Pentru vânzarea de animale s-a constituit o comisie de vânzare formată din: Tocoșie Simion, Hordobeț Simion și Timaru Ion din Ilimbav împreună cu Bibu Marian, Predescu Marin și Brătîlă Puiu din Marpod. S-au vîndut animale reformate, bolnave, care ar fi murit

în C.A.P., ținîndu-se cont ca prețul să nu scadă sub valoarea de inventar a animalelor.

MENTALITATE. Sub mentalitatea veche, dl. primar mi-a remis o adresă în care îmi cerea să întocmesc tabele cu identitatea cumpărătorilor

OMUL SFÎNTEȘTE LOCUL (VI)

de animale, în special juninci gestante, probabil pentru a urmări ce a făcut omul cu vitelul. Eu am deschis ochii la cîntar și la numărul banilor. Ce s-a întîmplat cu animalul după aceea și identitatea cumpărătorilor nu m-a interesat. Nu sîntem organ de anchetă.

LAPTELE. Am fost de asemenea acuzat că în loc de lapte de oaie pur s-a amestecat cu lapte de vacă și l-am predat în contul C.A.P. la I.C.I.D. Este bine ca dl. primar să afle că dacă ar fi fost așa, cei de la I.C.I.D. l-ar fi refuzat în urma analizelor ce se efectuează la predare și apoi nu am vîndut la I.C.I.D. decît o cantitate mică, marea parte vînzîndu-se la Agrocoop Sibiu, prelucrat, la prețul de 47 lei/kg telamea și 53 lei/kg caș. Circa 100 kg de caș, am vîndut și către populație cu 60 lei/kg, cu chitanță.

CIOBANII, LAPTELE ȘI OILE. În situația în care ciobanii nu și-au onorat contractul față de unitate, am hotărît ca pentru lipsa de lapte să-l plătească la 12 lei/litru lapte oaie. Ținînd cont de faptul că pentru a face un kg de brînză, care se vinde cu 47 lei/kg, ai nevoie de 4 litri lapte, iată că procedînd așa, am mai cîștigat 1 leu la fiecare kg de brînză care s-ar fi obținut și vîndut din laptele care a lipsit. Nu am lucrat nici aici în pierdere.

CARTOFII DE SĂMÎNȚĂ. Este adevărat că o parte din cartofii de sămînță, primiți de către unitate din Cristian de Brașov, în octombrie 1989, s-au stricat în silozul din Ilimbav și în beciurile oamenilor (Marpod) nu are posibilități de depozitare și de ace-

ea s-a ajuns la această soluție). Avem un act de la protecția plantelor care certifică boala pe care au avut-o acești cartofi. În primăvara trecută, după ce au fost aleși, am semănat cca 30 ha și am obținut o producție de cca 115 tone cartofi.

MULGĂTORII. Fiecare mulgător a primit în medie pe an cîte 1,55 lei/litru de lapte muls și 1 kg grâu la zi-muncă, deci, 365 kg grâu. În vară, cîte o familie de două persoane a cîștigat și 9-11 000 lei lu-

nar. Am aflat că ulterior, grîul pe care l-au primit la C.A.P. a fost vîndut către săteni de către unii din aceștia la 125 lei/feldera.

PIINEA. În 1990, primăria ne-a anunțat că începînd cu 1 octombrie, cei care au primit grâu de la C.A.P. nu mai primesc pîine de la cooperatie. Atunci am hotărît ca din grîul care mai există în unitate să facem pîine și să o vindem către populație cu 25 lei o pîine de 2,600 kg. C.A.P.-ul a cîștigat 37 bani la kilogramul de grâu și cu 3,07 lei mai mult decît dacă l-ar fi vîndut la stat. Așa înțeleg rostul nostru. În situația actuală, dacă se va mări mult manopera la pîine, trebuie să mărim mult prețul acesteia și nu mai este rentabil ca noi să facem pîine.

VIITORUL C.A.P.-ULUI. Dacă se va menține forma actuală a C.A.P.-ului, schimbîndu-se doar numele în asociație, cu noile tarife S.M.A. și

(continuare pe pag. 4 IV-a)

Camelia PENTELESCU

PROTEST

Forumul Democratic Antitotalitar din România se pronunță cu toată hotărîrea împotriva măsurilor ilegale și antidemocratice și calomnioase prin care Guvernul încearcă să reprime grevele muncitorești în plină desfășurare.

Prin măsurile sale de intimidare și dezinformare, prin televiziune și presă, guvernul român își demască și mai mult natura sa represivă și totalitară. Pentru situația actuală responsabilitatea revine în întregime actualei Puteri. Aceasta își dovedește, o dată mai mult incapacitatea de a administra și liberaliza economia și de a introduce reforme sociale pe deplin democratice în vederea restabilirii adevărului și a reconcilierii naționale.

În această situație Forumul Democratic Antitotalitar din România își menține cererea sa de demisie a actualei formații guvernamentale.

**BIROUL FORUMULUI DEMOCRATIC
ANTITOTALITAR DIN ROMÂNIA**

Ioana Cornea
Adrian Ionescu
Waldemar Friel
Dan Hegărm
Radu
Reh
T. Ștefan

Februarie 1991.

Inspectoratul Școlar Județean Sibiu

organizează în perioada 6—8 martie 1991, concurs pentru ocuparea posturilor de inspectori școlari de specialitate și inspectori teritoriali după cum urmează:

- învățământ preșcolar — 1 post (limba română)
- limbi moderne (germană, franceză) — 1 post
- inspectori teritoriali — 4 posturi (Zona Mediaș, zona Agnita, zona Sibiu-vest și municipiul Sibiu) de preferință cu domiciliul stabil în zona respectivă
- consilier juridic principal — 1 post
- control financiar (revizor-contabil) — 2 posturi
- statistician (principal) — 1 post

Relații suplimentare la telefon 1 78 24.

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut buletin de identitate pe numele Turean Nicolae. Sibiu, str. Reșița nr. 2. Aducătorului recompensă. (2950)

● Pierdut contract de închiriere locuință pe numele Mihaela Eva-Lucia. Il declar nul. (2949)

● Pierdut autorizația nr. 11/1987, Decizia nr. 101/14 martie 1987, eliberate de C.P.M. Comitetul Executiv pe numele Tarcea Valer. O declar nulă. (2947)

● Pierdut pisică siameză, bolnavă. Recompensă. Telefon 2 54 73 între orele 19—21. (2945)

● Pierdut foaie de parcurs eliberată de S.A.P.S. Sibiu, seria 0002675 pe numele Lascu Valer. O declar nulă. (2956)

VINZĂRI-CUMPĂRARI

● Vind BMW 728, 180 C.P. Telefon 2 11 67. (2953)

● Vind mobilă sufragerie Tamara și amplituner DELIA. Telefon 4 55 40. (2948)

● Cumpăr vederi din Sibiu de la începutul secolului. De asemenea, cărți poștale timbrate de la „Păltiniș”, „Bistra”, „Măgura”. Plătesc în valută. Telefon 1 60 39. (2951)

DIVERSE

FIRMA „REISEN” transportă persoane în Germania cu autocarul în condiții deosebit de avantajoase. Telefon 4 92 46. (2943)

● Căutăm spațiu (cameră, garsonieră) pentru activitate privată. Central sau subcentral. Telefon 4 19 28, orele 8—20. (2955)

DECESE

S-a stins din viață după o scurtă suferință, IACOB RAILEANU — 92 ani — (pensionar C.F.R.)
Il plîng soția, fiul, nepoatele și nora. (2952)

PROGRAMUL TV

MARTI, 19 FEBR. 1991

10,00 Actualități. 10,10 Horoscopul zilei. 10,20 „Anotimp al frunzelor”. (Film francez). 12,00 Ora de muzică. 13,00 Confluente. 13,30 Avangardieră Tv. 13,40 Bijuterii muzicale. 14,00 Actualități. 14,10 Audiovizual Studio. 14,30 Documentar științific. 15,00 Preuniversitară. 15,30 Telescoală. 16,00 Medicina pentru toți. 16,20 Cheia succesului. 16,40 Muzica pentru toți. 17,00 Conviuții. 17,30 Forum. 18,10 Telediscul muzicii populare. 18,30 Economia încotro? 19,00 Muzicorama. 19,35 Desene animate. 20,00 Actualități. 21,00 „Don Giovanni” (Film, S.U.A.). Partea a II-a. 22,20 Salut, prieteni! 23,40 Actualități.

Omul sfintește locul (VI) Războiul din Golf

(urmăre din pag. a III-a)

cu actualele prețuri la produse agricole oferite de stat, cu prețul crescut al combustibilului, anul 1991 va fi cu siguranță un an falimentar pentru aceste unități. Toate tarifele sînt în general de 3 ori și jumătate mai mari ca înainte. Dacă pînă acum la recoltat și se lua 11 la sută din producție (uim), făcînd un calcul simplu (la cît a plătit statul pe grîu anul trecut), rezultă că anul acesta se va lua aproximativ un sfert din producție. Tot în urma unui calcul, pentru lucrările agricole care urmează să fie executate de către S.M.A. (un arat, 3 discui, un semănat, un erbicidat etc), rezultă un procentaj incredibil de 53 la sută din producție care trebuie predat în natură pentru aceste munci. În asemenea condi-

ții cum mai poți realiza beneficii în contul C.A.P.-ului? La actualele prețuri va fi foarte greu și pentru particularii care vor lua pămînt. Singura șansă ar fi să crească și prețul oferit de stat la produsele agricole, altfel ne paște falimentul.

CE FACE PRIMĂRIA? D. Dicu: „Mă trezesc, după Legea funciară că vine proprietarul și-mi cere pămîntul pe care am fost obligat să-l închiriez. Ce mă fac? De unde dau înapoi banii percepuți pentru chirie? (Ne punem și noi întrebarea de unde va rambursa dl. Dicu banii domnilor Mantale și Micloș, pentru terenul închiriat pînă acum? — n.r.).

În rezerva primăriei vor fi cca 500 ha. Avem 13 350 de parcele a câte 2 și 5 ari. Este o muncă de cadastru foarte

mare. Avem nevoie de un tehnician cadastral. Aștia nu s-au gândit cum dăm pămînturile înapoi? Otova sau pe parcele? În Legea funciară nu se specifică cum să se dea pămîntul, ci numai să se dea!”

N.R.: Dincolo de toate acuzațiile, justificările și gogorile umflate care circula prin Marpod și Ilimbav, problema arzătoare rămîne reîmproprietărirea țăranilor cu pămînt. Să sperăm că rezolvarea acestei probleme va ocupa timpul unora în așa fel încît vor trebui să renunțe la basme de adormit sau... manipulat oamenii!

P.S.: I-am dat dreptate d-lui Dicu, cînd a tipat că doar C.F.I.-ul este îndreptățit să verifice actele primăriei, cu atît mai mult cu cît este de dorit să o facă cît mai repede cu putință!

MOSCOVA. Președintele M. Gorbaciov a declarat că distrugerea masivă a sectorului civil irakian ar putea determina Uniunea Sovietică să-și retragă sprijinul acordat alianței anti-irakiene. Gorbaciov a făcut această afirmație în cadrul întrevederii de simboză, 16 februarie, cu ministrul de externe al Luxemburgului, în a cărui opinie Irakul s-ar putea să prezinte un nou plan de pace, cu ocazia întrevederii de la Moscova dintre ministrul de externe irakian Aziz și președintele sovietic.

PARIS. Ministrul de externe francez, Roland Dumas, a declarat că data ofensivei terestre aliate a fost deja stabilită. Fără alte precizări, Dumas a mai afirmat: „Ne aflăm în ajunul sau foarte aproape de lansarea ofensivei terestre, pentru eliberarea Kuweitului”.

Pe de altă parte, purtătorul de cuvînt al Pentagonului a refuzat să comenteze relațiile presei americane potrivit căreia ofensiva terestră ar începe chiar săptămîna aceasta.

BAGDAD. Primarul capitalei irakiene a declarat că situația locuitorilor orașului este disperată ca urmare a distrugerilor provocate de bombardamentele aliate. El a precizat că au fost scoase din funcțiune stațiile de purificare și pompare a apei, iar sistemul de canalizare este inoperativ. Apele fluviului Tigru sînt contaminate, ceea ce ar putea duce la izbucnirea unor epidemii de holeră și tifos.

ANKARA. Numărul irakienilor care se refugiază în Turcia a crescut în ultimele zile. Peste jumătate din refugiați sînt soldați, precizează oficialitățile turce. Numai în ziua de sîmbătă au sosit un număr de 90 de refugiați.

TEL AVIV. Israelul ca parte integrantă în războiul din Golful Persic, datorită faptului că este supus atacului cu rachete sol-sol irakiene, a salutat respingerea de către administrația americană a condițiilor puse de Consiliul Revoluționar Irakian pentru încetarea ostilităților. „Nu am avut nici o îndoială că președintele Bush va reacționa în modul în care a făcut-o” a declarat la televiziune primul ministru Shamir, adăugînd că „Israelul are încredere că Statele Unite nu se vor lăsa înșelate de propunerile irakiene, care nu se referă la o retragere necondiționată din Kuweit”. Mai înainte premierul Shamir a declarat rețelei britanice de televiziune BBC că Saddam Hussein trebuie înălturat de la putere, deoarece nu poate fi pace atîta timp cît el se află la conducerea Irakului. După părăsirea ministrului apărării Moshe Arens, oferta lui Saddam este primul indicu că începe să înțeleagă că se află într-o situație dificilă. Referindu-se la contactele care au loc în prezent între Uniunea Sovietică, Iran și Irak pentru o încetare a ostilităților, factori militari superiori israelieni au afirmat că dacă războiul împotriva Irakului se va încheia înainte ca forțele aliate să distrugă în întregime mașina de război irakiană, inclusiv capacitatea lui Saddam Hussein de a folosi și armament neconvențional, Israelul va fi confruntat cu o problemă serioasă după ce forțele aliate vor părăsi Golful Persic.

Radu DUMITRU

Sentința pronunțată în ceea ce privește greva ceferiștilor prevede suspendarea acesteia pe timp de 60 de zile. Nu e deloc lipsit de semnificație că acest fapt survine în preajma zilei de 16 februarie. Televiziunea nu poate lăsa evenimentul necomentat, așa că în decursul unei săptămîni se vorbește despre „Eroismul greviștilor ceferiști din 16 februarie”, dar și despre „genocidul” de care se fac vinovați „tovarășii ceferiști de la Iași”. Aceștia sînt sindicaliștii ceferiști pe care călătorii își varșă veninul pentru scumpirea tarifulor. Sînt cei care doresc să se știe că de acest lucru nu ei sînt vinovați, nici măcar nu s-a luat în seamă protestul lor, și că doresc condiții bune pentru călători.

Puterea nu a pierdut cituși de puțin prilejul de a face tapaj vizavi de unul din punctele cuprinse în revendicări: plata salariului în valută. Ce înseamnă acest lucru în contextul actual? Găsește cît se poate de logice motivațiile lui: 1. salariul unui ceferist în valută nu însumează mai mult de 10—15—20 dolari, deci n-ar fi o pierdere prea mare pentru nici o economie de piață; 2. dacă nu se dă acest salariu pentru ce există atîtea magazine cu vinzare în valută, nu cumva pentru a încuraja bisnițul?; 3. și copiii ceferiștilor au dreptul să mănince o ciocolată în ziua de azi. Dar trebuie, referitor la cele arătate, să fie foarte bine înțeles că salariul în valută este doar o mîină de praf aruncată în ochi, parcă spre

a-l învrăjbi pe oameni împotriva semenilor.

Am stat de vorbă eu dl. Laurențiu Mihai, lider sindical C.F.R. Sibiu, și nici măcar în trecut n-a pomenit de problema valutei în ceea ce privește revendicările greviștilor. Cauzele de fond sînt al-

au fost înșelate. Mai mult decît atît, nici la această oră ministrii, parlamentarii, sentințele și legile, emisiunile Tv. n-au reușit să-i convingă pe ceferiști că ar avea motive reale să înceapă lucrul.

La această oră (luni, 18 februarie), la Iași se pune pro-

Greva ceferiștilor continuă

● Sentința Curții Supreme de Justiție ● Greva continuă ● Ceferiștii și valuta ● Iași — triumf electoral! ● Greve japoneze în semn de solidaritate

tele, și vizează în primul rînd faptul că greviștii nu sînt de acord cu consecințele nefaste ale majorării prețurilor. O altă cauză privește condițiile în care se lucrează: fără căldură, fără apă, fără materialele necesare. Vă dați seama ce risc prezintă faptul că se lucrează cu locomotive care de 10 ani trebuiau casate? Pînă una-alta, ceferiștii sînt singuri, sînt arătați cu degetul și blamați. Dar să nu se uite — și nu știu de ce actuala putere nu vede — că la Iași în gară stă scris: „Nu noi am vrut scumpirea tarifulor”, și nu „Vrem valută” cum le place domnilor să creadă. Și-a pus cineva întrebarea de ce greva a debutat tocmai la Iași? Ori, se știe că aici a fost triumful electoral al președintelui și al F.S.N.-ului. Răspunsul nu e deloc complicat, înseamnă că așteptările

ritate ● Soluția, încă nu s-a găsit pentru aplanarea conflictelor de muncă de la Iași și Timișoara ● Azi, ora 4,57, greva de la Iași intră în a 12-a zi ● La Sibiu se lucrează.

blema nerespectării sentinței Curții Supreme de Justiție. Patru parlamentari urmează să încerce marea cu degetul, deplasîndu-se la Iași. Nici înțînirea-maraton cu liderii sindicali din 18 unități economice ieșene și greviști, în prezența prefectului, nu a schimbat nimic. Puterea constată că orice încercare de aplanare a conflictului nu a dus la nimic, în timp ce demnitatea ceferiștilor nu e recunoscută.

La Timișoara sînt avizate numai trenurile cu destinație specială și trenurile internaționale aflate în tranzit sau cele cu marfă. Patru greviști au plecat spre București la Alianța Sindicatelor pentru noi tratative.

La Constanța continuă greva de tip japonez pînă la soluționarea conflictelor de muncă de la Iași și Timișoara.

Aceeași situație și la Sibiu, dar aici, ne spune dl. Laurențiu Mihai, „sibienii își vîd de treabă. Se lucrează pe ger și vînt. Așteptăm rezolvarea conflictului de la Iași, sîntem chemați la București pentru negocieri. Personal, consider că sentința a fost o măsură pripită, judecătorii nu sînt chiar așa de independenți. Cazul trebuia judecat cel puțin în 30 de zile, să se cunoască bine. Vă spun, așa o prelucrare rapidă cum s-a făcut eu Legea 15 n-am văzut de cînd sînt ceferist. La Iași sînt oameni serioși, dar există un semn de întrebare: de ce administrația n-a fost în stare să-i facă să lucreze? E vorba de probleme de orgoliu și ambiții de ambele părți. În mass-media nu se spune nimic despre unele măsuri organizatorice și de inventariere tehnică a căii ferate pentru a se aduce mai aproape de necesitățile noastre. Nu s-a spus nimic despre punctul 20 din revendicări, care cere înălțarea organelor de conducere din regionale, ministere și unități de bază care pînă acum au scăpat, deși au fost compromiși datorită necinstei și lipsei de profesionalism. Vă spun sincer, vreau ca la Sibiu ceferiștii să lucreze pentru ca să nu suferă lucrătorii. Să vedem ce va fi pe 23 februarie. Revendicările de ordin economic le-am rezolvat, acum e vorba de cele care vizează angajamentul nostru față de călători”.

Gabriela BALAN